

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

33.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 26-го Апрѣля — 1838 — Wilno. Wtorek. 26-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

17-го ч. сего Апрѣля городъ нашъ праздновалъ день рожденія Его Императорскаго Высочества Государя Цесаревича Наслѣдника Престола Великаго Князя АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА а въ четвергъ 21-го ч. торжествуемо было тезоименитство: Ея Императорскаго Величества Государыни Императрицы АЛЕКСАНДРЫ ѲЕОДОРОВНЫ и Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны АЛЕКСАНДРЫ НИКОЛАЕВНЫ. Въ оба дня Его Сіятельство Г. Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій Минскій и Бѣлостокскій Генераль-Губернаторъ принималъ поздравленія. Послѣ того въ дворцовой церкви совершены Божественныя Литургіи и воспѣто благодарственное Господу Богу молебствіе о здравіи и долгоденствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ и всего Августѣйшаго Дома.

Въ тоже время совершаемо было торжественное молебствіе и во всѣхъ церквахъ прочіихъ исповѣданій.

Вечеромъ, въ оба дни, городъ иллюминованъ и всерадостнѣйшіе дни сѣи заключены блистательными балами, данными Его Сіятельствомъ Господиномъ Виленскимъ Военнымъ Губернаторомъ.

Его Сіятельство, Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Бѣлостокскій и Минскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Долгоруковъ, 24-го ч. с. м. въ 6 часовъ по полудни изволялъ выѣхать изъ Вильны въ Самогитскіе Уѣзды.

Извѣстный виртуозъ Карлъ Липинскій прибылъ въ нашъ городъ и намѣренъ въ немъ пробыть нѣкоторое время. Здѣшняя публика нетерпѣливо ожидаетъ слышать игру сего артиста, восхищающаго Европу.

Санктпетербургъ, 18-го Апрѣля.

Его Императорское Величество Высочайшимъ Рескриптомъ, 5-го Апрѣля с. г., желая дать новое доказательство Его Величества благоволенія и искреннѣйшей признательности за высокія заслуги Престолу и Отечеству, Господина Министра Финансовъ, Генерала отъ Инфантеріи Графа Канкринъ, Всемилоостивѣе пожаловалъ ему вензелевое изображеніе Своего Имени на эполеты.

— Высочайшими Грамотами, 2-го и 5-го Апрѣля, Всемилоостивѣе пожалованы алмазные знаки ордена Св. Александра Невскаго, Государственному Контролеру, Дѣйствительному Тайному Совѣтнику

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Дня 17-го terazъ. Kwietnia, miasto nasze obchodziło dzień urodzin Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI PANA CESARZEWICZA NASTĘPCY TRONU WIELKIEGO XIĘCIA ALEXANDRA NIKOŁAJEWICZA, a we czwartek, d. 21-go, I-mienniny NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEJ MOŚCI ALEXANDRY TEODOROWNY i JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ XIĘŻNICZKI ALEXANDRY NIKOŁAJEWNY. W oba te dni, Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, przyjmował powinszowania. Po czym w Cerkwi Świętego Ducha odprawiana była Liturgia Święta i śpiewane dziękczynne Panu Bogu modły o zdrowie i długie lata NAJJAŚNIEJSZYCH CESARSTWA ICH MOŚĆ i całego NAJJAŚNIEJSZEGO ICH DOMU.

W tymże czasie odprawiane były uroczyste modły we wszystkich świątyniach innych wyznań.

Wieczorem, w oba dni, miasto było oświecone, i najradośniejsze dni te zakończone były świetnymi balami, danymi przez Jaśnie Oświeconego Pana Wileńskiego Wojennego Gubernatora.

Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Białostocki i Miński Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant Xiążę Dothorukow, dnia 24 t. m. o godzinie 6-tej wieczorem, raczył wyjechać z Wilna do powiatów Żmudzkich.

J.P. Karol Lipiński przybył i ma krótko zabawić w naszym mieście. Publiczność z upragnieniem oczekuje słyszeć grę tego tak uwielbianego w całej Europie artysty.

Sankt-Petersburg, 18-go Kwietnia.

Jego CESARSKA MOŚĆ przez Najwyższy Reskrypt pod dniem 3 Kwietnia t. r., chcąc dać nowy dowód statecznego Jego CESARSKIEJ MOŚCI zadowolenia i najszczerzego uznania wysokich zasług dla Tronu i Ojczyzny, Pana Ministra Skarbu, Jenerała Piechoty Hr. Kankrina, Najtąskawiej udarować go raczył cyfrą Swóją na szlify.

— Przez Najwyższe Dyplomata, pod dniem 2-m i 5 m Kwietnia, Najtąskawiej udarowani brylantowemi znakami Orderu Sw. Alexandra Newskiego, Kontroler Państwa, Rzeczywisty Radzca Tajny Chitrowo, i Jenerał

Хитрово, и Генералу отъ Инфантеріи Генераль-Адьютанту *Храповицкому*.

— Высочайшею Грамотою, 2-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена *Св. Александра Невскаго*, Директоръ Морскаго Кадетскаго Корпуса, Вице-Адмиралъ *Крузенштернъ*. (Р. И.)

— Бывшаго Оберъ-Шталмейстера Двора Его Императорскаго Величества Графа *Потоцкаго* Всемилостивѣйше повелѣно зачислить, по прежнему, въ службу съ симъ званіемъ и съ порученіемъ ему завѣдыванія казенными конскими заводами въ мѣстечкѣ *Яновѣ*.

— По засвидѣтельствованію Главнначальствующаго надъ Почтовыми Департаментомъ объ отличноревностной службѣ, Статскіе Советники: Директоръ особой Канцеляріи при Главнначальствующемъ надъ Почтовыми Департаментомъ, въ званіи Камергера Двора Его Императорскаго Величества *Ковалковъ*, Помощникъ Московскаго Почтъ-Директора *Клюгаревъ*, Почтъ-Инспекторы: V Округа *Имбергъ*, II Округа въ званіи Камергера Двора Его Императорскаго Величества Князь *Трубецкій* и причисленный къ Почтовому Департаменту Надворный Советникъ *Ремеръ*, 1-го ч. с. м. Всемилостивѣйше пожалованы, согласно удостоенію Комитета Министровъ, первые четыре въ дѣйствительные Статскіе, а послѣдній въ Коллежскіе Советники.

— Статскому Советнику Князю *Юрью Долгорукову*, (27 Марта), Всемилостивѣйше повелѣно быть въ должности Виленскаго Гражданскаго Губернатора, съ утвержденіемъ его въ настоящемъ чинѣ, который онъ получилъ при отставкѣ.

— Прелатамъ Виленской Римско-Католической Кафедры *Иоанну Цивинскому* и *Казиміру Дмоховскому*, (31 Марта) Всемилостивѣйше повелѣно быть Епископами Суффраганами Епархіи Виленской, первому Трокскимъ, а второму Курляндскимъ.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату, 13-го Марта, Всемилостивѣйше повелѣно Директору Канцеляріи Министра Народнаго Просвѣщенія, Статскому Советнику *Новосильскому*, быть Членомъ Главнаго Правленія Училищъ, съ производствомъ получаемаго имъ нынѣ оклада жалованья, по четыре тысячи рублей въ годъ, изъ Государственнаго Казначейства; а Директоромъ Канцеляріи Министра Народнаго Просвѣщенія — Коллежскому Советнику *Василію Коловскому*, оставляя его и Правителемъ дѣлъ Главнаго Управленія Цензуры, на основаніи Высочайше утвержденаго, въ 22-й день Апрѣля 1828 года, штата сего Управленія.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 30 Марта, увольняются отъ службы: Окружный Генералъ 7-го Округа Отдѣльнаго Корпуса Внутренней Стражи, Генералъ-Лейтенантъ *Меринскій*, за болѣзнію, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года. Ингерманландскаго Гусарскаго полка Подполковникъ *Пестель 2 й*, по домашнимъ обстоятельствамъ, Полковникомъ и съ мундиромъ. (Снб. В.)

— Оберъ-Шевкъ Графъ *Г. А. Строгановъ* Высочайше назначенъ Чрезвычайнымъ Посломъ для представленія Его Императорскаго Величества при коронаціи Ея Величества *Викторіи Александровны*, Королевы Великобританской и Ирландской. (J. de S. P.)

— Государю Императору, въ 27-й день Октября 1837 года, благоугодно было изъявить Высочайшее соизволеніе на прошеніе Сенатора Тайнаго Советника *Полетики*, объ увольненіи его, по домашнимъ обстоятельствамъ, отъ званія Президента Общества поощренія лѣснаго хозяйства. На мѣсто его, Общество, на основаніи 7-го пункта своихъ Статутовъ, избрало Его Свѣтлость Принца Петра Ольденбургскаго и на принятіе имъ сего званія послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества благосозволеніе.

— Правительствующій Сенатъ слушалъ предложеніе Министра Юстиціи, Господина Тайнаго Советника и Кавалера *Дмитрія Васильевича Дашкова*, что Г. Управляющій дѣлами Комитета Гг. Министровъ, по порученію онаго, сообщилъ ему Господицу Министру, что Комитетъ въ засѣданіи 22-го мѣнявшаго Февраля разсуждалъ: хотя въ существующихъ законеніяхъ объ отчужденіи частной собственности на Государственное или общественное употребленіе и сказано, что отчужденіе частнаго имущества можетъ быть производимо не иначе, какъ въ слѣдствіе Высочайшаго указа, но въ оныхъ не упомянуто, какимъ именно порядкомъ проекты такихъ указовъ должны восходить къ Высочайшему подписанію, а потому положилъ: къ 1-му пункту 356 статьи продолженія Свода Законовъ Гражданскихъ, которою постановлено, что всѣ случаи, въ коихъ можетъ представиться нужнымъ обратитъ частное недвижимое имущество на Государственную или общественную пользу,

Piechoty Jenerał Adjutant Chrapowicki.

— Przez Najwyższy Dyplomąt, 2-go Kwietnia, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu *Sw. Alexandra Newskiego*, Dyrektor Morskiego korpusu Kadetów, Vice-Admirał *Krusenstern*. (R. In.)

— Byłego Wielkiego Koniuszego Dworu Jego Cesarzskiej Mości Hrabiego *Potockiego*, Najłaskawiej rozkazano policzyć, jak dawniej, do służby w tém nazwanii i z poruczeniem mu zawiadywania skarbowemi stądami w miasteczku *Janowie*.

— Po zaświadczeniu Głównozarządzającego Pocztowym Departamentem o odznaczającej się gorliwością służbie, Radzcy Stanu: Dyrektor osobnej Kancellaryi przy Głównozarządzającym Pocztowym Departamentem, Szambelan Dworu Jego Cesarzskiej Mości *Kowalkow*, Pomocnik Moskiewskiego Dyrektora Poczt *Kluczarew*; Inspektorowie Poczt: V-go okręgu *Imberch*, II-go okręgu, Szambelan Dworu Jego Cesarzskiej Mości *Xiążę Trubeckoj*, i przyłączony od Departamentu Pocztowego, Radzca Dworu *Remer*, dnia 1-go ter. miesiąca Najłaskawiej mianowani, zgodnie z uznaniem Komitetu Ministrów, pierwsi czterej Rzeczywistymi Radzcami Stanu a ostatni Radzcą Kollegialnym.

— Radzcy Stanu, Xięcin *Jerzemu Dothorukowu* (27-go Marca), Najłaskawiej rozkazano być w obowiązku Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, z utwierdzeniem go w niniejszej randze, którą otrzymał przy odstawce.

— Prałatom Wileńskiej Katedry Rzymsko-Katolickiej *Janowi Cywińskiemu* i *Kazimierzowi Dmochowskiemu* (31-go Marca) Najłaskawiej rozkazano być Biskupami Sufraganami Diecezyi Wileńskiej, pierwszemu Trockim a drugiemu Kurlandzkim.

— Przez Najwyższy Ukaz, dany Rządzącemu Senatowi, 13-go Marca, Najłaskawiej rozkazano Dyrektorowi Kancellaryi Ministra Narodowego Oświecenia, Radzcy Stanu *Nowosilskiemu*, być Członkiem Głównego Zarządu Szkół, z wydaniem pobieranego przezeń teraz wyznaczenia płacy, po cztery tysiące rubli rocznie, z Podskarbstwa Państwa; a Dyrektorem Kancellaryi Ministra Narodowego Oświecenia — Radzcy Kollegialnemu *Bazylemu Komowskiemu*, zostawując go i Rządzcą Spraw Głównego Zarządu Cenzury, na oświadczenie Najwyższej utwierdzonego, w dniu 22-m Kwietnia 1828 roku, etatu tego zarządu.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny pod dniem 30-m Marca, uwalniają się ze służby: Okręgowy Jenerał 7-go Okręgu Korpusu Wewnętrznej Straży, Jenerał - Porucznik *Meriński*, z przyczyni choroby, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku. Ingermanlandzkiego półku Huzarów Podpółkownik *Pestel 2-gi*, z przyczyni domowych okoliczności, w randze Półkownika z mundurem. (G. S. P.)

— Wielki Podczaszy Hrabia *G. A. Strogonow*, Najwyżej naznaczony Nadzwyczajnym Posłem dla reprezentowania Jego Cesarzskiej Mości na Koronacyi Najjaśniejszej *Wiktorii Alexandryny*, Królowej Brytanii Wielkiej i Irlandyi. (J. de S. P.)

— Cesarzowi Jego Mości, w dniu 27-m Października 1837 roku podobało się oświadczyć Najwyższe zezwolenie na prośbę Sekretarza Radzcy Tajnego *Poletiki*, o uwolnienie go, dla domowych okoliczności, od urzędu Prezydenta Towarzystwa zachęcenia Gospodarstwa Leśnego. Na jego miejsce, Towarzystwo, na oświadczenie 7-go punktu swych statutów, wybrało Jaśnie Oświeconego Xiążęcia *Piotra Oldenburskiego* i na przyjęcie przezeń tego urzędu nastąpiło Najwyższe Jego Cesarzskiej Mości zezwolenie.

— Rządzący Senat słuchali przełożenia Ministra Sprawiedliwości, Pana Radzcy Tajnego i Kawalera *Dymitra Wasilewicza Daskowa*, że P. Zarządzający sprawami Komitetu PP. Ministrów, z jego poruczenia, udzielił temuż Panu Ministrowi, że Komitet na posiedzeniu 22-go zeszłego Lutego roztrząsał: chociaż w prawach istniejących o alienacyi własności prywatnej na użytek Państwa albo powszechny powiedziano, że alienacya majątku prywatnego może być czynioną nie inaczej, jak na skutek Najwyższego Ukazu, ale w nich nie powiedziano, jakim mianowicie porządkiem te ukazy powinny być przedstawiane do Najwyższego podpisu, przeto postanowił: do 1-go punktu 556 artykułu dalszego ciągu Połączenia Praw Cywilnych, przez który postanowiono, że wszystkie zdarzenia, w których może się okazać potrzebnem obrócić prywatny ruchomy majątek na użytek Państwa albo powszechny, naznaczają się nie inaczej, jak przez Najwyższe Ukazy, dopełnić: Projekta tych Ukazów przedstawiają się przez

биределяются не иначе, какъ Высочайшими указами, — дополнить: Проекты указовъ сихъ представляются Министрами и Главноуправляющими отдѣльными частями къ Высочайшему подписанію чрезъ Государственный Совѣтъ. Въ засѣданіи 8-го Марта объявлено Комитету, что Государь Императоръ положеніе онаго Высочайше утвердить соизволилъ. (Оп. Пр. Сен. 29 Марта 1838 г.)

— По Именному Его Императорскаго Величества Высочайшему Указу, данному Правительствующему Сенату въ 9 день сего Марта, за собственноручнымъ Его Величества подписаніемъ, въ которомъ изображено: „Въ свѣдѣніе представленныхъ въ Государственный Совѣтъ общихъ предложеній Министровъ Юстиціи и Внутреннихъ Дѣлъ, по вопросу: какимъ образомъ производить въ чины служащихъ по выборамъ въ должностяхъ, по Судной и Правительственной части, нечиновныхъ Дворянъ, и въ отношеніи порядка прохожденія чиновъ вообще Дворянами, занимающими по выборамъ высшія должности, — признали Мы, согласно съ мнѣніемъ Государственного Совѣта, полезнымъ постановить, — сколько для сравненія нечиновныхъ Дворянъ, бывшихъ или состоящихъ нынѣ на службѣ по выборамъ, съ Дворянами, пользующимися уже чинами, столько и для ускоренія производства служащихъ по выборамъ въ Предсѣдательскихъ и другихъ высшихъ мѣстахъ, до соответственныхъ классовъ ихъ чиновъ, — слѣдующее: 1) Всѣмъ нечиновнымъ Дворянамъ: а) избраннымъ въ первый разъ послѣ изданія положенія о выборахъ 6 Декабря 1831 года, въ должности по Судной и Правительственной части, состояція за урядъ въ 10 классовъ, и оставшимся въ оныхъ какъ до изданія положенія о производствѣ въ чины по Гражданской службѣ 25 Іюня 1834, такъ и послѣ до 3 Іюня 1837 года, или еще нынѣ состоящихъ въ тѣхъ должностяхъ; б) поступившихъ на службу по выборамъ до изданія Положенія 6 Декабря 1831 года и продолжавшихъ, такимъ же образомъ, службу по Судной и Правительственной части какъ послѣ, такъ и до изданія положенія 25 Іюня 1834 года, или состоящими и нынѣ на службѣ; и в) прослужившимъ въ Западныхъ Губерніяхъ два трехлѣтія до изданія Указа 12 Октября 1835 года, — присвоить чины, слѣдующіе за выслугу ими, начиная съ 14 класса, сроковъ, определенныхъ прежними законами и положеніемъ 25 Іюня 1834 года 2) Тѣмъ изъ лицъ, поименованныхъ въ предыдущей статьѣ, кои нынѣ еще находятся на службѣ, утвердить въ чинахъ, на изясненномъ основаніи, со далъ состоянія сего Указа, а выбывшихъ уже изъ службы, если они при послѣдующихъ выборахъ вновь будутъ избраны, — по утвержденіи ихъ въ должностяхъ и, за тѣмъ, въ дальнѣйшемъ производствѣ подчинить тѣмъ и другихъ общему порядку, для службы Гражданской установленному. 3) Дворянъ, назначаемыхъ по выборамъ въ должности Предсѣдателей Судебныхъ Палатъ, Совѣстныхъ Судей, Президентовъ Евангелическо-Провинціальнахъ Консисторій, Президента Виденской Евангелическо-Реформатской Коллегіи и Свѣтскихъ Членовъ Евангелическо-Лютеранской Генеральной Консисторіи, буде они имѣютъ чины въ сколько-нибудь, или вообще болѣе нежели двумя степенями ниже определенныхъ сими должностямъ 5 и 6 классовъ, производить въ слѣдующее чины, состоящихъ, положенныхъ въ 5 классовъ, до Надворнаго Совѣтника, а въ 6 до Коллежскаго Ассессора включительно, по выслугѣ въ каждомъ определенныхъ Продолженіемъ статей 300, 305, 308 и 309, Свода Законовъ Тома III. Учрежденій, сокращенныхъ сроковъ, для повышения за особенныя отличія, а въ слѣдующіе за тѣмъ чины по общему порядку Гражданской службы, и 4) Правило сие распространить также на Дворянъ нечиновныхъ, состоящихъ нынѣ въ помянутыхъ должностяхъ, съ тѣмъ, чтобъ сокращенные сроки приняты были въ расчетъ какъ при утвержденіи ихъ въ чинахъ на основаніи 1 и 2 статей сего Указа, такъ и на будущее время при производствѣ ихъ до чина Коллежскаго Ассессора или Надворнаго Совѣтника, буде, по времени прежней службы, они утверждены будутъ въ чинахъ высшихъ. Въ случаѣ же прекращенія ими служенія прежде выслуги чина Надворнаго Совѣтника, оставлять ихъ въ чинахъ, въ которыхъ они будутъ состоять въ день увольненія отъ должности. (Опубл. Правител. Сен. 31-го Марта 1838 г.)

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату, 16-го Марта, за собственноручнымъ подписаніемъ Его Императорскаго Величества, изображено: „Указомъ Нашимъ 6-го Декабря 1836 года и приложенною при ономъ росписью разрѣшены къ привозу нѣкоторые товары, бывшіе дотоле запрещенными, уменьшены пошлины съ тѣхъ предметовъ, кои къ привозу могъ быть облегченъ безъ вреда вну-

Ministrow i Główno-Zarządzających oddzielnemi częściami do Najwyższego podpisu przez Radę Państwa. Na posiedzeniu 8-go Marca objawiono Komitetowi, że Cesarz Jego Mość postanowienie jego Najwyżej utwierdzić raczył. (Op. przez Rz. Sen. 29 Marca 1838 r.)

Wedle Imiennego Jego CESARSKIEJ MOŚCI Najwyższego Ukazu, danego Rządzącemu Senatowi w dniu 9-m zeszłego Marca, z własnoręcznym Jego CESARSKIEJ MOŚCI podpisem, w którym wyrażono: „Na skutek przedstawionych do Rady Państwa ogólnych projektów Ministerium Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, na zapytanie: jakim sposobem podnosić do rang służących z wyborów w obowiązkach, w wydziale Sądowym i Administracyjnym, Dworzau rang niemających, i względnie porządku przechodzenia rang w ogólności przez Dworzau, zajmujących z wyborów wyższe obowiązki, — uznaliśmy, zgodnie z Opinią Rady Państwa, za rzecz pożyteczną postanowić, — tak dla porównania Dworzau rang niemających, byłych albo teraz zostających w służbie z wyborów, z Dworzanami, używającymi już rang, jako i dla przyspieszenia podnoszenia służących z wyborów na urządach Prezydentów i innych wyższych do odpowiednich rang ich klasom, — to następuję: 1) Wszystkim niemającym rang Dworzanom: a) obranym pierwszy raz po wydaniu ustawy o wyborach 6-go Grudnia 1831 roku, do obowiązków w wydziale Sądowym i Administracyjnym, liczącym się z urzędu w 10-tej klasie, i zostającym w nich tak przed wydaniem ustawy o podnoszeniu do rang w służbie Cywilnej 25-go Czerwca 1834 roku, jako i później do 3-go Czerwca 1837 roku, albo teraz jeszcze zostającym w tych obowiązkach; b) weszłym do służby z wyborów przed wydaniem ustawy 6-go Grudnia 1831 roku i dalej odbywającym, tymże sposobem, służbę w wydziale Sądowym i Administracyjnym tak później, jako i przed wydaniem ustawy 25-go Czerwca 1834 roku, albo zostającym w służbie i teraz; i c) tym, którzy wysłużyli w Guberniach zachodnich dwa trylecia przed wydaniem Ukazu 12-go Października 1835 roku, — przyswoić rangi, należące za wystugę przez nich, zaczynając od klasy 14-tej, terminow zakreślonych uprzedniemi prawami i ustawą 25-go Czerwca 1834 roku. 2) Te z osob, w poprzedzającym artykule wyrażonych, które teraz jeszcze znajdują się w służbie, utwierdzić w rangach, na osnovie wyżej opisanej, od dnia nastania tego Ukazu, a tych, którzy opuścili już służbę, jeżeli ci na ostatnich wyborach znowu będą obrani, — po utwierdzeniu ich w obowiązkach i, następnie względnie dalszego podnoszenia do rang poddać tych iowych ogólnemu porządkowi, dla służby Cywilnej ustanowionemu. 3) Dworzau, naznaczonych z wyborów do obowiązków Prezydentów Izb Sądowych, Sędziów Sumiennych, Prezydentów Ewangeliko - Prowincjonalnych Konsystorzow, Prezidenta Wileńskiego Ewangelicko-Reformowanego Kollegium, i Swieckich Członkow Ewangelicko-Luterskiego Konsystorza Jeneralnego, jeżeli mają rangi kilka, albo w ogólności więcej, niżeli dwoma stopniami niższe od przywiązanych do tych obowiązków 5-tej i 6-tej klasy, podnosić do rang następujących, zostających w obowiązkach, w 5-tej klasie umieszczonych, do Radzcy Dworu, a w 6-tej do Assessora Kollegialnego włącznie, po wysłużeniu w każdej z tych rang, zakreślonych przez dalszy ciąg artykułow 300, 305, 308 i 309-go Połączenia Praw Tomu III-go urzędzeń, terminow skróconych, dla podwyższenia za szczególne odznaczenia się, a do rang następujących, podług ogólnego porządku służby Cywilnej; i 4) Prawidło to rozciągnąć także na Dworzau rang niemających, zostających teraz w pomienionych obowiązkach, z zastrzeżeniem, ażeby terminy skrócone przyjęte były do rachuby tak przy ich utwierdzeniu w rangach na osnovie artykułow 1-go i 2-go niniejszego Ukazu, jako i na czas przyszły przy podnoszeniu ich do rangi Assessora Kollegialnego albo Radzcy Dworu, jeżeli z czasu uprzedniej służby, będą utwierdzeni w rangach niższych. W razie zaś, jeżeli opuszczą służbę przed wysłużeniem rangi Radzcy Dworu, zostawiać ich w rangach, w których będą zostawali w dniu uwolnienia od obowiązku. (Op. przez Rz. Sen. 31-go Marca 1838 r.)

— W Najwyższym Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi, 16-go Marca z własnoręcznym podpisem Jego CESARSKIEJ MOŚCI, wyrażono: „Przez Ukaz Nasz 6 Grudnia 1836 roku i załączone przy nim rozpisanie, dozwolono przywozić niektóre towary, dotąd zabronione, zmniejszono poszliny od tych przedmiotów, których przywóz mógł być ulżony bez szkody produktom wewnętrznym, i uczyniono niektóre inne pożyteczne od-

твеннымъ произведеніямъ, и сдѣланы нѣкоторыя другія полезныя перемѣны въ таможенномъ тарифѣ, по убѣжденіямъ, въ томъ указѣ изъясненнымъ. Нынѣ, признавая нужнымъ, по тѣмъ же уваженіямъ, допустить вновь еще нѣкоторыя измѣненія въ тарифѣ, Мы утвердили составленную Министромъ Финансовъ и въ Государственномъ Совѣтѣ разсмотрѣнную дополнительную роспись иностраннымъ товарамъ, разрѣшаемымъ къ привозу, а равно и тѣмъ, коихъ пошлина уменьшается или измѣняется, съ нужными для исполненія правилами; въ слѣдствіе чего, препровождая означенную роспись въ Правительствующій Сенатъ, Повелѣваемъ: сдѣлать къ обнародованію и исполненію оной надлежащее распоряженіе." (С. В.)

— Въ минувшую Пятницу, 8 Апрѣля, къ общему сожалѣнію скончался здѣсь послѣ кратковременной болѣзни Г. Предсѣдатель Государственнаго Совѣта и Комитета Гг. Министровъ, Сенаторъ, Дѣйствительный Камергеръ, Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ и всѣхъ Россійскихъ Орденовъ Кавалеръ, Графъ Николай Николаевичъ *Новосильцовъ*. Сегодня, во Вторникъ, происходитъ его погребеніе въ Александровской Лаврѣ. (Спб. В.)

Варшава, 11-го Апрѣля.

Государь Императоръ, Высочайшимъ постановленіемъ отъ 14 (26) Марта, Всемилостивѣйше пожаловать изволилъ, согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, — въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правилами и угодьями, коими пользуется казна:

1) Начальнику 4-й легкой Кавалерійской дивизіи, Генераль-Лейтенанту *Шабельскому*, состоящее Сандомирской Губерніи въ Радомскомъ обводѣ имѣніе Ясьнецъ и Бялобжеги, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пятнадцати тысячъ Польскихъ золотыхъ.

2) Начальнику 10-й пѣхотной дивизіи, Генераль-Лейтенанту *Чеодаеву*, состоящее Августовской Губерніи въ Кальварійскомъ обводѣ имѣніе Лонтишишки, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пятнадцати тысячъ Польскихъ золотыхъ.

3) Начальнику 11-й пѣхотной дивизіи, Генераль-Лейтенанту *Шильгину* 1, состоящее Калишской Губерніи въ Калишскомъ обводѣ имѣніе Турекъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пятнадцати тысячъ Польскихъ золотыхъ.

4) Командиру 2-й Бригады 11-й пѣхотной дивизіи, Генераль-Маіору *Обручеву* 2, состоящее Сандомирской Губерніи въ Радомскомъ обводѣ имѣніе Суска-Воль, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до восьми тысячъ Польскихъ золотыхъ.

5) Командующему 17-ю пѣхотную дивизію, Генераль-Маіору *Неблоу* 1, состоящее Краковской Губерніи въ Олькусскомъ обводѣ имѣніе Вольбромъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до восьми тысячъ Польскихъ золотыхъ.

6) Старшему Адъютанту Главнаго Штаба Дѣйствующей Арміи, Полковнику *Горлову*, состоящее Мазовецкой Губерніи Станиславскаго обвода въ экономіи Лятовичъ, имѣніе Ивовѣ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ Польскихъ золотыхъ.

Высочайшимъ постановленіемъ того же числа, въ замѣнъ состоящаго Краковской Губерніи въ Колецкомъ обводѣ имѣнія Руда, Декретомъ отъ 9 (21) Декабря 1835 года, назначеннаго къ пожалованію Военному Начальнику Краковской Губерніи, Генераль-Маіору Барону *Болену*, но оказавшагося потребнымъ для горныхъ заводовъ, Всемилостивѣйше пожаловано ему, Генераль-Маіору Барону *Болену*, въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна, состоящее Краковской Губерніи, въ Стопницкомъ обводѣ, имѣніе Стопница съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до 10,000 Польскихъ золотыхъ.

мiany w taryfie tamożennej, z pobudek, w tym ukazie opisanych. Teraz, uznając za potrzebę, dla tychże uwag, dozwolili znowu niektóre jeszcze odmiany w taryfie, Utwierdziliśmy ułożone przez Ministra Skarbu i na Radzie Państwa rozpatrzone dodatkowe rozpisanie zagranicznych towarów, przywozić dozwolonych, równie też i tych, których się poszlina zmniejsza albo odmienia, z potrzebnymi dla wypełnienia prawidłami; na skutek czego, przesyłając pomienione rozpisanie do Rządzącego Senatu, Rozkazujemy: uczynić dla opublikowania i wypełnienia tego rozpisania należyte rozporządzenie." (G. S.)

— W przeszły piątek, 8 go Kwietnia, umarł tu z powszechnym żalem po krótkiej chorobie P. Prezydent Rady Państwa i Komitetu PP. Ministrów, Senator, Rzeczywisty Szambelan, Rzeczywisty Radzca Tajny i wszystkich Rossyjskich Orderów Kawaler, Nikołaj Nikołajewicz Hrabia *Nowosilcow*. Dzisiaj, we wtorek, odbywa się jego pogrzeb w Alexandro-Newskiej Ławrze. (G. S. P.)

Warszawa, 11-go Kwietnia.

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ I KRÓL, przez Najwyższe Postanowienie pod dniem 14 (26) Marca r. b. wydane, Najłaskawiej nadść raczył, stosownie do zatwierdzonych Najwyżej pod dniem 4 (16) Października 1835 r. przepisów o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi przechodzą na własność prywatną, wiecznemi czasy na dziedzictwo, z takimi prawami i użytkami, z jakimi Skarb posiada:

1) Naczelnikowi czwartej dywizyi lekkiej kawalerii, Jenerałowi-Lejtenantowi *Szabelskiemu*, dobra Jasioniec i Białobrzegi, położone w Gubernii Sandomierskiej w obwodzie Radomskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich piętnaście tysięcy.

2) Naczelnikowi 10-tej Dywizyi pieszej, Jenerałowi-Lejtenantowi *Czeodajew*, dobra Łontaliszki, położone w Gubernii Augustowskiej obwodzie Kalwaryjskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich piętnaście tysięcy.

3) Naczelnikowi 11-ty dywizyi pieszej, Jenerał-Lejtenantowi *Szulgin*, dobra Turek, położone w Gubernii Kaliskiej i obwodzie tegoż nazwiska, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich piętnaście tysięcy.

4) Dowodzący drugiej Brygady jedenastej dywizyi pieszej, Jenerałowi-Majorowi *Obruczew* 2, dobra Suska-Wola, położone w Gubernii Sandomierskiej, obwodzie Radomskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego dochodu złotych polskich ośm tysięcy.

5) Dowodzący 17-ty pieszej dywizyi, Jenerałowi-Majorowi *Niejelow* 1, dobra Wolbrom, położone w Gubernii Krakowskiej, w obwodzie Olkuskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich ośm tysięcy.

6) Starszemu Adjutantowi Głównego Sztabu czynnej Armii, Półkownikowi *Gorłow*, dobra Iwowe, położone w Gubernii Mazowieckiej, obwodzie Stanisławowskim, Ekonomii Latowicz z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich pięć tysięcy.

Przez Postanowienie z tejże daty, w zamian za dobra Ruda, w Gubernii Krakowskiej obwodzie Kieleckim leżące, Dekretom z dnia 9 (21) Grudnia 1835 r., Naczelnikowi Wojeunemu Gubernii Krakowskiej, Jenerałowi-Majorowi Baronowi *Bohlen*, na własność dziedziczną przeznaczone, a dla fabryk górniczych potrzebne, nadane Najmłodsziemu zostały temuż Jenerałowi-Majorowi Baronowi *Bohlen* na dziedzictwo wiecznemi czasy, z takimi prawami i użytkami, z jakimi Skarb posiada, dobra Stopnica, położone w obwodzie Stopnickim Gubernii Krakowskiej, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego dochodu złotych polskich 10,000. (G. R. K. P.)

СТАТИСТИКА.

Промышленность, Торговля и т. д.

Отчетъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, за 1836 годъ.
(Продолженіе).

О овецъ и овцеводствѣ.

Количество шерсти, получаемой нынѣ въ Россіи съ разведенныхъ уже стадъ тонкошерстныхъ овецъ, хотя довольно значительно, и частью вывозится за границу; но надобно еще желать умноженія его до той степени, чтобы, удовлетворяя вполнѣ потребностямъ нашихъ мануфактуръ умеренною цѣною, оно было съ тѣмъ вмѣстѣ и важною статью отпускной заграничной торговли.

Съ сею цѣлю Флигель-Адъютантъ Вашего Императорскаго Величества гвардіи Ротмистръ Графъ Васильчиковъ, гвардіи Штабсъ-Ротмистръ Князь Лозубей и Камергеръ Сенявинъ предприняли, съ Высочайшаго Вашего разрѣшенія, учредить на шесть лѣтъ компанію, подъ названіемъ: *Общества учрежденіемъ Новобербербергской племенной овчарни*, для выпаски и размноженія тонкошерстныхъ овецъ, и основать для сего обширное заведеніе въ имѣніи Графа Васильчикова—селѣ *Большомъ Садовомъ*, Бобровскаго уѣзда, Воронежской Губерніи, гдѣ, сколько известно, а равно и въ сосѣдствѣ, нѣтъ еще такихъ въ большомъ видѣ заведеній, и гдѣ при хорошемъ климатѣ, изобиліи пастбищъ и недалекомъ разстояніи отъ Москвы, какъ центра сукнодѣльной промышленности, оно, кажется, обѣщаетъ вѣрный и важный успѣхъ.

Въ *Остзейскихъ* Губерніяхъ давно уже учреждены заводы для размноженія лучшихъ тонкошерстныхъ овецъ, содержимые и управляемые особыми обществами. Изъ отчетовъ за 1836 годъ видно: что въ *Трикатенѣ* овечье стадо состоитъ изъ 950 головъ лучшей короткошерстной электральной породы, а позже заведенная овчарня въ *Липскальнѣ* имѣетъ 345 головъ, равнымъ образомъ хорошей глубокошерстной Тальской породы, и что въ Курляндской Губерніи коренная овчарня въ *Пилтенѣ* достигаетъ также совершенства добротой и изобиліемъ шерсти. Смѣшенія Дишлейскихъ овецъ съ Курляндскими обыкновенными оказывается успѣшнымъ; сведенныя уже во второмъ поколѣніи мало отличаются отъ коренныхъ, и шерсть ихъ самыми торгующими не различается отъ шерсти истиннаго поколѣнія, и принимается наравнѣ съ нею. Въ *Эстляндіи* непостоянство погоды, въ 1836 году, мало благопріятствовало заведенному тамъ мериновому стаду. Какъ въ 1835 году, такъ и въ 1836, болѣзнь круженія, зависящая, безъ сомнѣнія, отъ мѣстныхъ обстоятельствъ, была преимущественно погубно для стада.

(Продолженіе опредѣ).

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 18-го Апрѣля.

По желанію Его Им. Высоч. Эрцгерцога *Палатина* Венгерскаго, два полка пѣхоты изъ другихъ окрестностей Венгріи, получили приказаніе отправиться въ *Офенъ* и *Пестъ* для подкрѣпленія гарнизона, гдѣ они преимущественно будутъ употреблены для постройки публичныхъ зданій. Также наряженная прежде отсюда въ *Линцъ* Пѣонерная дивизія, вмѣсто того получила приказаніе отправиться въ *Пестъ*, чтобы равномерно заняться работами.

— Посланникъ нашъ при Северо-Американскихъ вольныхъ Штатахъ, Генералъ-Маіоръ Баронъ *Маршалъ*, чрезъ двѣ недѣли отправляется къ своему посту. — Председательствующій Посолъ Германскаго Союза, Графъ *Мюнхъ*, въ концѣ сего мѣсяца оставитъ Вѣну.

— Завѣтная газета сообщила извѣстіе, что нѣкто Г. *Зейдель* изъ Пензинга близъ Вѣны, изобрѣлъ средство управлять воздушнымъ шаромъ не только во время тихой погоды но и во всякое другое время по произволу. Онъ хочетъ продать свое изобрѣтеніе.

— Пишутъ изъ Константинополя отъ 4 Апрѣля: „Столица все болѣе и болѣе принимаетъ военный видъ. Ежедневно почти прибываютъ сюда войска изъ Европейскихъ провинцій, чтобы по кратковременномъ пребываніи, отправиться къ своему назначенію, — присоединиться къ Султанскому войску въ Азіи, къ которому безпрестанно, моремъ и сухопутно отправляютъ войска и разнаго рода военный снарядъ. Въ арсеналѣ занимаютъ деню и ночью; часть флота уже совершенно вооруженная оставила портъ и въ Босфорѣ остановилась на якорѣ, ожидая только знака къ отплытію; многіе другіе военные корабли, принимаютъ только еще провѣантъ и амуницію, чтобы равномерно быть въ готовности. — *Мегмедъ Али*, который нѣсколько дней былъ не здоровъ, по новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Александріи, опять выздоровѣлъ и неослабно дѣйствуетъ для отвращенія угрожающей бурн. Со всѣхъ сторонъ собираются въ А-

СТАТИСТИКА.

Промыслъ, Handel и т. д.

Zdanie Sprawy Ministra Spraw Wewnętrznych,
za rok 1836.

(Ciąg dalszy).

Chów owiec.

Якколько количество шерсти, получаемой нынѣ въ Россіи, зъ размноженныхъ стадъ овецъ *cienko-welnistych*, dosyć jest znaczną, i w części wychodzi nawet za granicę, z tѣmъ wszystkimъ pozostaje jeszcze życzyć produkcji wełny wzrostu do tego stopnia, iżby mogła zaspokoić potrzeby naszychъ rękodzielni obok umiarkowanej ceny, tudzież stać się ważnymъ przedmiotemъ handlu wywozowego za granicę.

W tymъ właśnie celu, Fligel-Adjutantъ W. C. Mości, Rotmistrzъ Gwardyi, Hr. *Wasilczykow*, Sztab-Rotmistrzъ Gwardyi *Xiążę Koczubej* i Szambelan *Sienawin*, zamierzeli, w skutku otrzymanego Najwyższego zezwolenia W. C. Mości, zawiązać na sześć latъ компаніа, pod firmą: *Towarzystwo założycieli Nowobierberberskiej rodowitej owczarni*, w celu sprowadzenia i rozmnażania owiec cienkowelnistych, i utworzyć w tychъ widokachъ wielki zakładъ w dobrachъ Hr. *Wasilczykowa*, we wsi *Bolszoje Sadowoje*, w powiecie *Bobrowskim*, Gubernii *Woronezkiej* położonych, gdzie, o ile wiadomo, również jakъ w sąsiedztwie, niemasz dotądъ podobnychъ, na większą skalę przedsięwziętychъ zakładówъ, i gdzie, przy dobrymъ klimacie, obfitości pastwiskъ i bliskości Moskwy, jako punktu śródkowego przemysłu sukienicznego, pewnychъ i znakomychъ korzyści spodziewać się można.

W Guberniachъ *nadbałtyckich* oddawna już istnieją zakłady w celu rozmnażania najlepszych cienkowelnistychъ owiec, utrzymywane i kierowane przez szczególne towarzystwa. Z raportówъ за r. 1836 okazuje się: że w *Trykatenie* стадо овецъ składa się z 950 sztukъ najlepszej krótko-welnistej rasy elektoralnej, a później założona owczarnia w *Lipskałnie*, liczy 345 sztukъ, również dobrej Talskiej rasy, i że w gubernii *Kurlandzkiej* rodowita owczarnia, w *Piltен*, przychodzi także do doskonałości pod względemъ dobrego gatunku i ilości wełny. Zmieszanie ras owiec *Dyszlejskich* ze zwykłymi *Kurlandzkimi*, okazuje się byдъ korzystnymъ: bo już w drugiemъ pokoleniu mało się różnią od rodowitychъ, a wełna ich, nawet przez kupcówъ braną bywa za pochodzącą z prawdziwej rasy, i narówni z nią jest ceniona. W *Estonii*, niestałość погоды w r. 1836, mniej sprzyjała zaprowadzeniu стада меринововъ. Jakъ w r. 1835, takъ i w 1836, kołowaczna, wynikająca niewątpliwie z przyczyn miejscowych, najwięcej dla nichъ było zгубną.

(Dalszy ciągъ nastąpi).

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

AUSTRIA.

Wiedeń, 18-go Kwietnia.

Na żądanie J. C. Wys. Arcy-Хіęcia *Palatyna* Węgierskiego, dla wzmocnienia załogi w *Budzie* i *Peście*, dwa półki piechoty z innychъ okolic *Węgiei* otrzymały rozkazъ udać się do tychъ miastъ, gdzie szczególnie mają byдъ użyte do budowy publicznychъ. Również przeznaczona niedawno ztądъ do *Linz* dywизія pionierów, otrzymała rozkazъ, аżeby zamiastъ do *Linz*, udała się do *Pestu*, gdzie również zajmie się robotami.

— Poseł naszъ przy Północno-Amerykańskichъ wolnychъ Stanachъ, Jenerałъ Majorъ *Baron Marschal*, за dni 14 uda się do miej-ca swojego nowego urzędowania. — Poseł Prezydujący Związku Niemieckiego, *Hrabia Münch*, ku końcowi tego miesiąca opuszcza Wiedeń.

— Tutejsza gazeta umieściła zawiadomienie, że niejaki *Pan T. Seidel* z *Penzing* pod *Wiedniem*, wynalazł sposóbъ kierowania balonem, nietylko podczas ciszy, ale i w każdymъ czasie według upodobania. Chce onъ przedać swój wynalazekъ.

— Donoszą z *Konstantynopola* pod 4 Kwietnia: „Stolica przybieita coraz więcej wojenny widokъ. Codziennie prawie przybywają tu wojska z провинцій *Europejskich* i po krótkimъ pobycie udają się do miejsca swojego przeznaczenia, dla przyłączenia się do wojska *Sułtańskiego* w *Azji*, do którego ciągle lądem i wodą posyłane są, jakъ same wojska, takъ i różnychъ rodzajówъ materiały wojskowy. W arsenale pracują dzień i noc; część floty, zupełnie już uzbrojona, opuściła portъ i stanęła w *Bosforze* na kotwicy, oczekującъ tylko znaku do odплыnienia; wiele pozostałychъ okrętówъ wojennychъ, zabierają tylko jeszcze prowiantъ i amunicyа, аżeby również byдъ w gotowości do odejścia. — *Mehmed Ali*, który dni kilka byłъ niezdrów, podługъ najnowszychъ wiadomości z *Alexandryi*, odzyskałъ znowu najlepsze zdrowie i bezustannie jest czynny, аżeby zapobiedzъ zagrażającej burzy. Ze wszystkichъ stronъ zbierają się regularne i nieregularne wojska do *Alexandryi* i mają byдъ

Александрію регулярныхъ и нерегулярныхъ войскъ, для переиравы въ Сирію. Губернаторъ Кандіи получилъ приказъ, лично присутствовать при всѣхъ войскахъ, которые могутъ собраться на островъ и отправиться на войну; флотъ былъ въ полной дѣятельности при перевозкѣ людей и амуниціи и все производилось съ энергіею, заставляющею непремѣнно ожидать успѣха.“
(A.P.S.Z.)

Франція.

Парижъ, 18 го Апрѣля.

Маршалъ Сульта отправляется чрезвычайнымъ Посланникомъ въ Лондонъ, чтобы присутствовать при коронаціи Королевы Викторіи. Генераль Себастьяни, Французскій Посланникъ въ Англіи, въ первыхъ числахъ Іюня возвратится на свой постъ. Маркизь Сентъ-Олеръ Французскій Посланникъ въ Вѣнѣ, отправляется въ Медіоланъ для присутствованія при коронаціи Императора Австрійскаго.

— Послѣдній потомокъ дома *Монтморенси*, за несколько дней умеръ.

— *Constitutionnel* содержитъ слѣдующее письмо изъ Логроньи отъ 9 Апрѣля: „*Iriarte* заперъ дорогу въ Мадридъ Карлистамъ подъ начальствомъ *Негри*; кавалерія Королевы вытѣснила непріятельскій корпусъ изъ Санъ-Ильдефонса. *Негри* возвратился въ Медина Чели. *Цариатеги* хотѣлъ отправиться изъ Санъ Леонарда въ Сеговию, чтобы доставить Графу *Негри* подкрѣпленіе; но Каталонскіе рекруты не захотѣли выступить въ походъ. — Одна бригада изъ дивизіи *Буэренса* осадила Осма, чтобы пресѣчь все сообщенія между юнтою изъ Санъ Леонардо и Карлистами изъ Нижней Аррагоніи и между Сіерра де Альбарасинъ. Маршалъ *Дурбано* оставилъ Викторію съ 600 чел. пѣхоты и 50 лошадей, и нападъ на конвой, идущій изъ Толозы въ Пенъасерраду. — *Донъ Карлосъ* по осмотру войскъ возвратился изъ Менской долины въ Эстеллу.“

— Письмо съ Наварскихъ границъ отъ 12 Апрѣля уведомляетъ, что бригадиръ *Таррагалъ*, который какъ известно раненъ ударомъ копыта своей лошади, прибылъ въ Эстеллу. Возвратившіеся съ нимъ батальоны отправились въ Ронкальскую долину.

— Пишутъ изъ Байонны отъ 14 Апрѣля, что соединенный корпусъ войскъ *Риверо*, *Буэренса* и *Кастельяды* принудилъ Карлистскаго Генерала *Герге*, оставить осаду Виллануева. *Эспартеру* ожидаютъ въ Витторію.

— Пишутъ изъ Константины, отъ 15 Марта, что Ген. *Негрье* покорилъ покорные Арабовъ, могущее вывести въ поле до 5,000 вооруженныхъ всадниковъ. Огрядъ сего Генерала, состоящій изъ 2,000 чел., проходилъ чрезъ плодородную страну, въ коей мѣстами видны еще оставшіеся отъ времени Римлянъ памятники. Войдя въ страну сію, Ген. *Негрье* приказалъ зажечь первые *Дуары* (деревни), чрезъ которыя Французское войско проходило, что было поводомъ къ сраженію, въ коемъ Арабы храбро защищались и понесли значительную потерю убитыми и ранеными. Потеря Французовъ мадоважна. Послѣ одержанной побѣды, Генераль *Негрье* приказавъ зажечь еще несколько дуаровъ и захватить скотъ, благополучно возвратился съ отрядомъ своимъ въ Константину.

21-го Апрѣля.

Палата Перовъ въ сегодняшнемъ своемъ засѣданіи начала совѣщанія о проектѣ закона въ отношеніи Греческаго займа.

— На дняхъ произведенъ обыскъ въ домѣ племянницы Г-на *Мангена*, Префекта полиціи во время Карла X. Отобрано множество бумагъ, изъ коихъ видно, что эта молодая дама, вела частую переписку съ агентомъ *Донъ-Карлоса*.

— Процессъ *Гюбера* начнется 7-го Мая.

— Слѣдующія особы сопровождаютъ будутъ Маршала Сульта въ Лондонъ: Г. *Эйрагъ*, Секретарь посольства въ Константинополь; Г. *Бассано*, Секретарь посольства въ Брюссель, и Гг. *Валансе*, *Виценса*, *Шамлатре* и *Прасленъ*. Маркизь Далмаціи, сынъ Маршала, и зять его Графъ Юлій *Морне*, будутъ вмѣстѣ путешествовать, не принадлежа официально къ посольству.

— Пишутъ изъ Логроньи отъ 13 Апрѣля: „11-го ч. 3,000 Карлистовъ подъ предводительствомъ Инфанта *Донъ-Себастьяна* и *Виллареала*, сдѣлали фальшивое на паденіе на Віану, но опять немедленно отступили, когда гарнизонъ выступилъ. Карлистскіе дезертиры объявили, что *Донъ-Карлосъ* въ Эшарри вооружаетъ корпусъ въ 7,000 чел. пѣхоты и 1,200 конницы, чтобы съ нимъ отправиться во внутренность Испаніи. *Iriarte* вошелъ въ Сеговию по выступленіи оттуда Карлистовъ. Онъ надѣялся отрезать корпусъ *Негри* отъ Толедскихъ горъ и тѣмъ воспрепятствовать соединенію его съ Баскиемъ *Гароіа*.“
(A.P.S.Z.)

Франція.

Парижъ, dnia 18 Kwietnia.

Маршалек *Soult* udaje się Posłem nadzwyczajnym do Londynu, dla znajdowania się na koronacji Królowej *Wiktoryi*. Także Jenerał *Sebastiani*, Posel Francuzki w Anglii, pierwszych dni Czerwca powraca do swego urzędowania. Margrabia *St. Aulaire*, Posel Francuzki w Wjedniu, udaje się do Medyolanu, ażeby być obecnym przy koronacji Cesarza Austryackiego.

— Ostatni potomek domu *Montmorency*, umarł przed kilką dniami.

— *Constitutionnel* zawiera następujący list z Logroño pod 9 Kwietnia: „*Iriarte*, zatamował drogę do Madrytu Karolistóm pod dowództwem *Negri*; jazda Królowej wypędziła korpus nieprzyjacielski z San-Ildelfonso. *Negri* odszedł napowrót do Medina Celi. *Zariatęgui* chciał iść z San Leonardo do Segovii, dla dania posiłków Hrabieciu *Negri*, lecz rekruci Katalońscy sprzeciwili się wystąpić w pochod. — Jedna brygada z dywizyi *Buerensa* oblegała Osma, ażeby przeciąć wszystkie związki między juntą z San Leonardo i Karolistami z Niższej Arragonii, a Sierra de Albaracin. — Marcin *Zurbano* opuścił Wittoryą w 600 ludzi piechoty i 50 jazdy i napadł na transport, przeznaczony z Tolozy do Peñacerrady. — *Don Carlos* z doliny Mena, po obejrzeniu tam wojsk, powrócił do Estelli.“

— List od granic Nawarry pod 12 Kwietnia donosi, że brygadier *Tarragual*, który, jak wiadomo, raniony był uderzeniem kopyta swojego konia, przybył do Estelli. Bataliony, które z nim powróciły, wyszły na dolinę Roncal.

— Donoszą z Bayonny pod 14 Kwietnia, że połączony korpus wojsk *Rivero*, *Buerensa* i *Casteñada*, zmusił Jenerała Karolistów *Guergué*, że odstąpił od oblężenia Villanneva. *Espartery* oczekiwano do Vittoryi.

— Donoszą z Konstantyny pod dniem 15 Marca, że Jenerał *Negrier* poskromił jedno pokolenie Arabów, mogące wyprowadzić do boju 5,000 jeźdźców. Wojsko Jenerała, złożone z 2,000 ludzi, przechodziło przez kraj żyzny, w którym gdzie niedzie pozostałe po Rzymianach pomniki sprostzące się dają. Wszedłszy do kraju nieprzyjacielskiego, kazał Jenerał spalić pierwsze *Duary* (wsie), przez które wojsko francuzkie przechodziło; ztąd przyszło do ogólnej bitwy, którą Arabowie mężnie toczyli, przy cém znaczłą stratę w rannych i zabitych ponieśli. Francuzi utracili tylko kilku ludzi. Jenerał *Negrier*, po odniesionem zwycięstwie, kazał jeszcze spalić kilka duarów, zebrać bydło, i z wojskiem swoim wrócił najszczęśliwiej do Konstantyny.

Dnia 21.

Izba Parów na dzisiejszem swém posiedzeniu rozpoczęła narady o projekcie do prawa względem Greckiej pożyczki.

— W tych dniach czyniono przeszukanie u synowicy P. *Manguin*, Prefekta Policyi za *Karola X*. Zabrano wielką ilość papierów, z których się ma wykrywać, że młoda ta dama utrzymywała czynną korespondencją z agentami *Don Carlosa*.

— Process *Huberta* rozpocznie się d. 7 Maja.

— Osoby, które towarzyszyć mają Marszałkowi *Soult* do Londynu, są: P. *Eyragues*, Sekretarz Poselstwa w Konstantynopolu; P. *Bassano*, Sekretarz Poselstwa w Bruxelli, i Pp. *Valençay*, *Vizenza*, *Champlatreux* i *Praslin*. Margrabia Dalmaçyi, syn Marszałka i zięć jego Hrabia *Juliusz Mornay*, będą spólnie odbywali podróż nie należąc zresztą urzędowie do Poselstwa.

— Donoszą z Logroño pod 15 Kwietnia: „D. 11-go. 3,000 Karolistów pod rozkazami Infanta *Don Sebastiana* i *Villareala* uczynili pozorne uderzenie na Viana, lecz się natychmiast cofnęli, gdy załoga wystąpiła. Zbiegowie Karolistowsocy wyznali, że *Don Carlos* w Echarrri uzbraja korpus w 7,000 piechoty i 1,200 jazdy, ażeby z nim wtargnąć wewnątrz Hiszpanii. *Iriarte* wszedł do Segovii po opuszczeniu jej przez Karolistów. Spodziewał się on, odciąć korpus *Negri* od gór Toledańskich i przez to przeszkodzić połączeniu się jego z Bazyliem *Garcia*.“
(A.P.S.Z.)

А н г л и я.

Лондонъ, 17-го Апрѣля.

Королева приказала, чтобы при торжествѣ коронаціи было сколь можно менѣ пышности, дабы сократить тѣмъ государственные расходы. Ея В. желаетъ, чтобы на коронацію Ея была израсходована только десятая часть суммы, издержанной на коронацію Георга IV.

— Последнія известія изъ Канады отправлены 19 Марта. — Назначеніе Лорда *Дургема* верховнымъ правителемъ Канады, весьма обрадовало жителей. Начальникъ мятежниковъ въ Сутерлендъ посаженъ въ Торонтскую тюрьму. Допросы уже начались. Говорятъ, что онъ пытался лишить себя жизни въ темницѣ.

— Канадская законодательная палата, ассигновала 2,000 фун. ст. на отправленіе двухъ депутатовъ въ Англію.

— *Папино*, начальникъ Канадскихъ мятежниковъ, живетъ въ г. Альбанъ, что въ Нью-Йоркской области, и въ последнее время вошелъ въ переписку съ тамошнимъ Губернаторомъ и другими чиновниками Соединенныхъ Штатовъ.

— Торговая компанія въ Монреалѣ, объявила, въ предосторожность Англійскихъ купцовъ, ведущихъ торговлю въ Канадѣ, что по дошедшимъ до нея свѣдѣніямъ, побѣжденная партія предприметъ, какъ только съ наступающею весною откроется плаваніе на рѣкахъ, въ отмщеніе за сожженіе фрегата *Каролина*, сжечь всѣ судна, которыя будутъ подниматься въ верхъ по рѣкѣ Миссисипи. Шлюпка, стоявшая на якорѣ близъ Бурлингтона, недавно предана пламени, при радостныхъ восклицаніяхъ жителей.

(О.Г.Ц.П.)

Б е л г и я.

Брюссель, 20-го Апрѣля.

Белгійскій *Мониторъ* уведомляетъ: „Вчера Монасиръ Рафаэль *Форнари* въ сопровожденіи Аббата *Спинелли*, принять Министромъ иностранныхъ дѣлъ и внутреннихъ. Первый вручилъ вѣрующую грамоту, назначающую его уполномоченнымъ святой столицы при Его Величествѣ Королѣ Белгійскомъ. Прибытіемъ Монасира *Форнари* прекратится временная должность Аббата *Спинелли*.

— *Echo de Luxembourg* содержитъ письмо депутата *де Пюи*, который старается доказать, что для Белгіи вовсе не существуетъ договоръ отъ 15 Октября. Депутатъ замѣчаетъ, что онъ уже въ прошломъ году въ Палатѣ представителей, защищалъ это дѣло, и тѣмъ очень наивно доказывалъ, что помнятыя 24 статьи, въ Белгіи только до тѣхъ поръ были признаны, пока сей странъ были полезны и помогали ей при содѣйствіи Англій и Франціи; впрочемъ когда доходить до того, чтобы исполнить и происходящія отъ сего обязательства, то нужно весь давно утвержденный договоръ объявить только контрактомъ, которымъ обе стороны не были связаны. (А.Р.С.З.)

Ш в е й ц а р і я.

Бернъ, 14-го Апрѣля.

Приведенное теперь во всеобщее известіе завіщаніе *Лагарпа* отъ 25 Іюля 1837, представляетъ нѣсколько превосходныхъ очерковъ характеристики этого знаменитаго человека. Супруга его съ которою онъ жилъ 45 лѣтъ, осталась единственною его наследницею, но *Лагарпъ* сдѣлалъ многія пожертванія для разныхъ учебныхъ заведеній и институтовъ. Въ томъ числѣ нужно упомянуть о бюстѣ Императора Александра, который завѣщалъ покойный съ своею бібліотекою Владскому Кантону съ слѣдующимъ замѣчаніемъ: „Пускай черты сего могущественнаго пріятели Швейцарскаго народа, который въ бѣдственнѣйшихъ временахъ принималъ подъ свое покровительство Кантоны Аргавскій и Ваздскій, останутся между ними.“ Очень также любопытно наставленіе которое онъ оставилъ душеприкащикамъ своего завѣщанія на счетъ переписки покойнаго съ Императоромъ Александромъ. „Я желалъ бы, чтобы эти рукописи переданы были въ потомство, безъ всякаго нарушенія. Посему увѣщевая душеприкащиковъ моего завѣщанія (Гг. *Сердонне*, *Шавано* и *Моннаръ*) чтобы лучше они ихъ уничтожили, нежели согласились бы ихъ исказить.

Полагаясь на нихъ тѣмъ съ большимъ доверіемъ, что ни обѣты, ни угрозы не заставятъ ихъ выпустить изъ рукъ своихъ сего сокровища. Я вовсе не желаю преувеличивать достоинства сего собранія, думаю только, что письма эти научатъ почитать Государя, къ которому они были писаны, и что только безкорыстное потомство, будетъ въ возможности судить о ихъ достоинствѣ.“ Завіщаніе сіе оканчивается слѣдующими словами: „Прощайте друзья, сохраните память обо мнѣ. Что во мнѣ было без-

А н г л и я.

Лондонъ, дня 17-го Квіетнія.

Зыченіемъ jest Królowej, aby przy koronacyi wszelkie oszczędzono niepotrzebne wystawy. Najjaśniejsza Pani pragnie przynieść w wydatkach ulgę krajowi i tylko użyć 10-tą część summy, wyznaczonej na podobny obrząd za panowania Jerzego IV.

— Wiadomości z Kanady dochodzą do 19-go Marca. Wiadomość o mianowaniu Hr. *Durham*, Jeneralnym Gubernatorem Kanady, sprawiła tam najprzyjemniejsze wrażenie. Naczelnik rokoczanów *Sutherlandskich*, zaprowadzony został do więzienia w Toronto, i rozpoczął już z nim badania. Mówią, że ten wichrzyciel chciał sobie życie odebrać w więzieniu.

— Izba prawodawcza w Kanadzie uchwaliła 2,000 fun. szter., na podróż do Anglii, dla swoich dwóch posłanników.

— Główny naczelnik rokoczu w Kanadzie, *Papineau*, bawi w Albany, miemieście, leżącym w państwie New York, i w ostatnich czasach zostawał w związkach listowych z Gubernatorem tego państwa i innymi urzędnikami Zjednoczonych Stanów.

— Komitet handlowy w Montreal ostrzega wszystkich kupców angielskich, prowadzących handel w Kanadzie, aby się mieli na ostrożności: bo zwyciężone stronnictwo zamysła zemścić się za spalenie statku *Karolina*, i przy otworzeniu żeglugi na wiosnę, popalić wszystkie okręty, które w górę rzeki Missisipi płynąć będą. Już spalili sloop, stojący na kotwicach przy Burlington, przy najwyższych oklaskach ludu.

(G.R.K.P.)

Б е л г и я.

Bruxella, 20 Квіетнія.

Moniteur Belge donosi: „Wczora Monsignor *Rafael Fornari*, w towarzystwie Xiędza *Spinelli*, przyjęty był przez Ministra Spraw Zewnętrznych i Wewnętrznych. Pierwszy wręczył swe listy wierzytelne, przez które akredytowany zostaje Pełnomocnikiem Stolicy Apostolskiej przy Rządzie Króla Belgów. Przez przybycie Monsignora *Fornari*, ustają czasowe obowiązki Xiędza *Spinelli*.

— *Dzien. Echo de Luxemburg* zawiera list deputowanego *de Puydt*, który usiłuje dowieść, że dla Belgii zgoda nie istnieje układ 15 Listopada. Deputowany czyni uwagę, że zdania tego bronili już w roku przeszłym w Izbie Reprezentantów i przez to w nader przekonywający sposób dowodzi, że tak nazwane 24 artykuły, w Belgii tak długo tylko były uznawane, póki były korzystne temu krajowi i były mu pomocne przy wsparciu Anglii i Francyi, że jednak, skoro na to wyszło, iżby wykonywać także i zobowiązania rząd wypływające, cały dawno utwierdzony układ, ogłoszono należało jako tylko kontrakt, którym obie strony nie były zobowiązane. (А.Р.С.З.)

S z w a j c a r y a.

Berna, 14-го Квіетнія.

Podany teraz do wiadomości publicznej testament *Laharpa* z 25 Lipca 1837 r., przedstawia kilka pięknych rysów do charakterystyki tego znakomitego męża. Matka jego, z którą 45 lat żył, została uniwersalną jego spadkobierczynią, ale liczne zapisy wyznaczył *Laharpe* dla rozmaitych naukowych i dobroczynnych instytucyj. Pomiedzy temi należą wymienić popieranie Cesarza *Alexandra*, które zmarły wraz z swoją biblioteką zapisał kantonowi *Waadt* z tą uwagą: „Niechaj rysy tego potężnego przyjaciela ludu Szwajcarskiego, który w najkrytyczniejszych czasach wziął pod swoją opiekę kantony *Aargau* i *Waadt*, pozostań pomiedzy nami.“ Najciekawszą jest jednakże instrukcja, dana executorom testamentu względem korespondencyj nieboszczyka z Cesarzem *Alexandrem*: „Zyczyłbym sobie, iżby te rękopisy przeszły do potomności bez wszelkiej szkazy. Zaklinam zatem executorów mego testamentu (*PP. Perdonnet, Chavaneau* i *Mouard*), iżby je raczej zniszczyli, aniżeli na ich skażenie pozwolili.

Pokładam w nich tę ufność, że ani obietnice, ani groźby, nie zdołają ich skłonić do wydania z rąk swoich tego dobra. Daleki jestem od przesadzenia wartości wspomnianego zbioru, mniemam tylko, że listy te nauczą szanować Monarchę, do którego były pisane, i że tylko niezawista potomność o ich wartości wyrokować będzie mogła.“ Testament ten, kończy się następującemi słowy: „Żegnaj was, przyjaciele, zachowajcie moją pamięć. Co we mnie nie było śmiertelnem, powróci bez wątpienia do źródła, z którego wypłynę-

смертнаго, вѣроятно возвратится къ источнику, изъ котораго произошло, и если за гробомъ есть воспоминанія, вы будете жить въ памяти друга. Онъ любилъ свою страну и безпрестанно думалъ о сохраненіи въ ней тѣхъ установленій, безъ коихъ благополучіе ея существовать не можетъ. Старанія его не всегда были успѣшны, вовлекла даже его въ затрудненія, которые заставили его отказаться отъ публичныхъ дѣлъ. Если собственная совѣсть прощаетъ врагамъ истиннаго благоденствія ихъ отечества, тогда и я имъ прощаю. Окончу послѣднюю мою волю съ тою надеждою на будущность, которая утѣшаетъ меня въ отношеніи сущности.“— Въ Вадскомъ Кантонѣ собирають подписку для памятника *Лагарпу*. (G. C.)

И т а л і я.

Римъ, 10-го Апрѣля.

Вопреки сообщенному вчера Голландскими журналами извѣстію, что Герцогиня *Бернгардъ Саксенъ-Веймарская* заболѣла въ Авиньонѣ и для того осталась тамъ, корреспондентъ газеты *Allgemeine Zeitung* увѣдомляетъ, что 9-го ч. Апрѣля вечеромъ прибыла она въ Римъ.

Неаполь, 7-го Апрѣля.

1-го ч. новый Папскій Нунцій при здѣшнемъ Дворѣ, Монсеньоръ *Фабіо Маріа Аскини*, Епископъ Тарскій, поднесъ Его Велич. свою вѣрющую грамоту, а потомъ представлялся Ея Велич. Королеви матери. (A.P.S.Z.)

И с п а н і я.

Сарагосса, 11-го Апрѣля.

Карлисты вторгнувшись въ верхнюю Арагонію, потерпѣли значительный уронъ. Одинъ баталіонъ, который хотѣлъ возвратиться чрезъ мосты Анзанига, гдѣ были поставлены двѣ компаніи, едва могъ перейти, со штыкомъ и съ значительною потерей трижды встрѣтивъ нападеніе. Вся страна подъ ружьемъ, а болѣе 500 Карлистовъ взято въ плѣнъ. (A.P.S.Z.)

П о р т у г а л і я.

Лиссабонъ, 10-го Апрѣля.

Королева издала слѣдующее постановленіе амнистіи: „Каждое политическое происшествіе случившееся съ 10 Сентября 1836, навсегда предается забвенію и совершенно умолчанію. Всѣ изъ подобнаго происшествія возникшіе и еще производящіеся процессы, должны быть ничтожны и ничего незначащи. Всѣ находящіеся въ слѣдствіе такихъ происшествій, въ предѣлахъ Португаліи, могутъ возвратиться въ свое отечество. Воины, принимавшіе участіе въ сихъ происшествіяхъ, если исполнятъ присягу на уложеніе 1838 года, могутъ опять вступить въ действительную службу. Однако возвращеніе гражданскихъ чиновниковъ къ ихъ мѣстамъ, не включается въ сію амнистию.“— Второе постановленіе исключаетъ Мигуелистовъ изъ амнистіи подъ предлогомъ особенной милости, а также болѣе общей амнистіи, которая должна быть издана послѣ совершеннаго уничтоженія Гериласовъ. Третье постановленіе касается помилованія или облегченія наказанія по военнымъ проступкамъ. (A.P.S.Z.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 29-го Марта.

Здоровье Султанскаго сына улучшается. Кажется, что выздоровленіе его болѣе должно приписать одной монахинѣ, которая взялась смотрѣть за нимъ, нежели врачевнымъ пособіямъ. Послѣдовательница Христіанской Вѣры заботится и молится о благоденствіи будущаго покровителя Мугаммеданисма а посету музульмане осыпають ее благодарностію. Молитвы ея поддерживаютъ Армяно-Католическіе священники, и это безъ сомнѣнія отличительный приенокъ времени, что Султанъ склонилъ этихъ духовныхъ отпирать службу о сохраненіи своего сына.

— Опасаются столкновенія между Оттоманскими и Турецкими войсками, и принимаютъ для сего мѣры. Англійскій Посланникъ кажется особенно почитаетъ возможнымъ, что изъ такой стычки, могутъ выйти важныя, опасныя происшествія; онъ посылаетъ безпрестанно курьеровъ въ Мальту и Азію, чтобы осведомить начальника Англійской эскадры и Англійскихъ консуловъ о состояніи здѣшнихъ дѣлъ, а также и съ своей стороны узнать все нужное о положеніи Сиріи и *Ибрагима-Паши*. Онъ занимается безпрерывно, и переводчикъ его ежедневно дѣлаетъ сообщенія Портѣ. Также и Французскій переводчикъ часто имѣетъ свиданіе съ Портою и кажется нѣкоторымъ образомъ наблюдаетъ Англійскаго. (A.P.S.Z.)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Апрѣля, началась подписка на 2-й Кварталь сего года, на газету Литовскаго Вѣстника.— Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сереб.

то, а jeżeli zagrobem istnieją wspomnienia, żyć będziecie w pamięci przyjaciela. Miłował on swój kraj i myślał bezustannie o zachowaniu w nim tych instytucyj, bez których jego szczęście istnieć nie może. Jego usiłowania nie zawsze były skuteczne, naraziły go nawet na przykrości, które mu publiczne sprawy porzucić nakazywały. Jeżeli własne sumnienie nieprzyjaciółom prawdziwego szczęścia ich kraju wybacza, na ten czas i ja im wybaczam. Skończę ostatnią moją wolę z tą wiarą o przyszłości, która mnie względem terażniejszości pociesza.“— W Kantonie Waadt, zbierają składkę na pomnik dla *Laharpa*. (G. C.)

W ł o c n y.

Rzym, 10 Kwietnia.

Zaprzeczając udzielonej wczora, podług dzienników Hollenderskich wiadomości, że Xieźna *Bernhard Sasko-Wejmarska* zachorowała w Avignon, korrespondent gazety *Allgemeine Zeitung* donosi, że ta Xieźna d. 9-go Kwietnia wieczorem przybyła do Rzymu.

Neapol, 7-go Kwietnia.

D. 1 nowy nuncyusz Papiezki przy tutejszym dworze Monsignore *Fabio Maria Asquini*, Arcy-Biskup *Tarso*, wręczył J. Kr. Mości swe listy wierzytelne, a potem prezentował się J. Kr. Mości Królowej matce. (A.P.S.Z.)

H i s z p a n i a.

Saragossa, 11 Kwietnia.

Karoliści, którzy wtargnęli do wyższej Arragonii, znaczne ponieśli straty. Jeden batalion, który się chciał cofnąć przez mосты Arzaniga, gdzie były postawione dwie kompanie, potrafił dopiero po trzykrotném napadnieniu, z bagnetem i znaczną stratą uskutecznić przeprawę. Cały kraj jest pod bronią i więcej, jak 500 Karolistów wzięto w niewolę. (A.P.S.Z.)

P o r t u g a l i a.

Lisbona, d. 10 Kwietnia.

Wydany przez Królową dekret amnestyi jest następującego brzmienia: „Každy wypadek polityczny, jaki tylko zaszedł od 10 Wiześnia 1836, nazawsze puszczony bydz ma w niepamięć i zostawiony całkowitemu zamilczeniu. Wszystkie z takich wypadków wynikłe i jeszcze odbywające się processa, są żadne i nic nieznaczące. Wszystkie osoby, które skutkiem tych wypadków znajdują się poza granicami Portugalii, mogą powrócić do swej ojczyzny. Wojskowi, którzy mieli udział w takowych wypadkach, jeśli wykonają przysięgę na ustawę 1838, mogą znowu wstąpić do rzeczywistej służby. Przywrócenie jednak urzędników cywilnych na ich miejsca, niełączy się do tej amnestyi.“ Drugi dekret wyłącza Miguelistów od amnestyi pod pozorem szczególniejszych utaskawień a również powszechnej amnestyi, która jednak ma bydz wydana dopiero po zupełném wyniszczeniu gerylasów. Trzeci tyczy się utaskawienia lub ulżenia kar za przestępstwa wojskowe. (A.P.S.Z.)

T u r c y a.

Stambul, 29-go Marca.

Zdrowie syna Sultańskiego polepszą się. Zdaje się, że wyzdrowienie swoje, więcej winien pewnej zakonnicy, która wzięła na siebie troskliwość o niem, a niżeli lekarskim pomocom. Tak więc chrześcianka troszczy się i modli o życie przyszyłego obrońcy mahometanizmu, i za to osypywana jest podziękowaniami Muzulmanów. Modły jej wspierane są przez Ormiańsko-Katolickich Xieży, i bez wątpienia, godną jest uwagi cecha czasu, że Sulttan naklonił tych duchownych do odprawowania mszy za zachowanie przy życiu swojego syna.

— Lękają się, ażeby nienastąpiło starcie się między Otomańskiem i Arabskiem wojskiem, i podług tego przedsiębiorą środki. Poseł Angielski zdaje się szczególnie uważać za podobne, że z takiego zdarzenia, mogą się wykłac ważne, niebezpieczne wypadki; wysyła on bezustannie gońców do Malty i Azyi, zawiadamiając dowódcę eskadry Angielskiej i konsulów Angielskich o stanie rzeczy tutejszych, a również ze swojej strony wywiaduje się o wszystkim potrzebném, co do położenia Syrii i *Ibrahina* Baszy. Pracuje on nieustannie, a tłumacz jego codziennie udziela komunikacye Porcie. Takoz tłumacz francuzki często bywa u Porty i zdaje się niejakiem sposobem uważać Angielskiego. (A.P.S.Z.)

Od dnia 1-go terażniejszego miesiaca Kwietnia, zaczęła się prenumerata na 2-gi tego roku Kwartal gazety Kuryera Litewskiego.— Cena zwyczajna rubli srebrem 2 kop. 25.